

Van: DIE

Datum: 19 juni 1973.

Aan: M en T via S, DGES.

Onderwerp: Vaste Kamercommissie Buitenlandse Zaken d.d. 20 juni 1973.
 Budgettaire bevoegdheden Europees Parlement.

./.

Zeer onlangs heeft Commissaris Cheysson de Raad voorstellen aangeboden ter uitvoering van de verklaring ~~van de Raad~~ ~~van de Raad~~ ~~van de Raad~~ van de Raad bij het budgettaire bevoegdheden-verdrag van 22 april 1970.

De afgevaardigde Patijn heeft doen weten hierover vragen te zullen stellen.

De Commissievoorstellen stellen in menig opzicht teleur. Zowel qua terrein dat zij bestrijken als qua inhoud gaan zij weinig ver.

Wat het terrein dat bestreken wordt betreft bestaat er verschil van mening over de interpretatie van de Raadsverklaring tussen het Europees Parlement en de Commissie.

De verklaring luidt als volgt:

- a) Bij de ondertekening van het Verdrag houdende wijziging van enkele bepalingen op begrotingsgebied van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, heeft de Raad met aandacht kennis genomen van de standpunten welke het Europees Parlement naar voren heeft gebracht en die hem ter kennis werden gebracht in de resoluties van 10 december 1969, 3 februari en 11 maart 1970, en in een memorandum van 19 april 1970.
- b) Dientengevolge heeft de Commissie de Raad in kennis gesteld van haar voornemen om na de bekrachtiging door alle Lid-Staten van het op 22 april ondertekende Verdrag, en uiterlijk binnen twee jaar, voorstellen op dit gebied in te dienen.
- c) De Raad zal, overeenkomstig de procedure van artikel 236 van het Verdrag, deze voorstellen onderzoeken in het licht van de besprekingen die in de parlementen van de Lid-Staten zullen hebben plaatsgevonden, van de ontwikkeling van de Europese situatie en van de institutionele problemen die worden gesteld door de uitbreiding van de Gemeenschap.

De Commissie interpreteert de woorden "op dit gebied" in lid b) in beperkte zin, nl. op het gebied der budgettaire bevoegdheden. Het Parlement is van opvatting dat de woorden "op dit gebied" verwijzen naar de in lid a) genoemde parlementaire resoluties, die veel verder gaan en het hele terrein der parlementaire bevoegdheden bestrijken. Van Nederlandse kant kunt U meegaan met de interpretatie van parlementaire zijde.

Van:

Datum: 19 juni 1973.

Aan:

Onderwerp:

Alvorens in te gaan op de inhoud der voorstellen moge ik een uitspraak tijdens de brain-storm met de heren Kapteyn en Metzemaekers memoreren, die betrekking had op de algemene vraag welke tactiek moet worden gevolgd t.a.v. institutionele vraagstukken in het licht van het feit dat principieel bezwaar tegen reële voortgang op dit gebied bestaat bij, in elk geval, één partner. Geconstateerd werd in dat verband dat, indien Nederland zou besluiten tot een tactiek van "vooruitschuiven" ten aanzien van de verbetering der besluitvormingsprocedures (al dan niet gekoppeld aan tijdslimieten en/of materiële problemen), zulk een tactiek gelijk is met de op het terrein der budgettaire bevoegdheden door de Commissie gevolgde. Een en ander heeft tot gevolg dat, voor het geval wij tot deze lijn besluiten (hetgeen in de policy van een nu aanvaarden der tot standgebrachte retouches en instelling van een werkgroep op politiek niveau toch min of meer het geval zou zijn), wij voorzichtig moeten zijn met het uiten van felle kritiek op de aan de orde zijnde Commissievoorstellen.

Inhoud der Commissievoorstellen

- a) instelling van een Rekenkamer. De status van de leden zou overeen moeten komen met die van de leden van het Hof van Justitie.
- b) vanaf 1975 zal het Europees Parlement alleen bevoegd zijn de commissie kwijting te verlenen.
- c) de instemming van het Europees Parlement is vereist voor de vaststelling van de financiële reglementen.
- d) de instemming van het Europees Parlement is vereist voor het aangaan van leningen.
- e) de Gemeenschapsorganen, Raad en Parlement, dienen bij uitsluiting van nationale organen i.c. parlementen bevoegd te zijn om art. 201 EEG toe te passen en nieuwe eigen middelen te creëren.
- f) de procedure van de tweevoudige lezing, zoals door de Commissie in het kader van haar voorstellen voor de overgang naar de 2e fase van de EMU naar vorengebracht, moet worden toegepast ten aanzien van elk beginselbesluit dat aanzienlijke en zich over verscheidene begrotingsjaren uitstrekkende financiële gevolgen heeft.
- g) In het verdrag van 22 april 1970 gaat art. 203 lid 5 minder ver dan art. 203 bis lid 5. Gedurende de overgangsfase tot 1975 geldt nl. het regiem van de zg. "omgekeerde meerderheid", volgens welke de Raad bepaalde parlementaire amendementen met gekwalificeerde meerderheid moet verwerpen. In de definitieve periode zou de Raad, als gewoonlijk, moeten goedkeuren.

~~De Commissie wil deze zgn. anomalie, m.i. terecht, herstellen.~~

De Commissie wil deze zgn. anomalie, m.i. terecht wegwerken door ook in de eindfase een procedure van verwerping door de Raad in te voeren. Dit betekent inderdaad een reële versterking.

Van:

Datum:

Aan:

Onderwerp:

- h) De Commissie wil het recht van het Parlement om de begrotingsartikelen voor niet-verplichte uitgaven vanaf 1975 definitief vast te stellen verder uitbouwen tot alle uitgaven die niet automatisch voortvloeien uit vroegere besluiten op lange termijn.

De Commissie is van oordeel dat het door haar voorgestelde ontwerp-verdrag nog dit jaar moet worden vastgesteld, opdat het op 1-1-1975 in werking zou kunnen treden (1974 nodig voor ratificatieprocedures).

Regeringsverklaring Kabinet-Den UYL.

De regeringsverklaring, voorzover terzake relevant, stelt: "Het kabinet acht de voorstellen van de Europese Commissie inzake de tweede fase van de EMU ontoereikend. Het acht verdergaande stappen ter coördinatie van het financieel-economisch beleid van de lid-staten geboden, maar ziet tegelijkertijd een onverbreekelijke band tussen voortgang op dit gebied en de versterking van de bevoegdheden van het Europees Parlement. Het kabinet stelt zich voorts op het standpunt dat met de besluitvorming inzake de rechtstreekse verkiezing van het E.P. niet nog langer kan worden gewacht. Sterke, maar bovenal democratische instellingen zijn een noodzakelijke voorwaarde voor de totstandkoming van een Europese Unie, waarin de gezamenlijke politieke en economische betrekkingen van de lid-staten vòòr het einde van dit decennium zullen moeten worden omgezet".

Een directe band met de budgettaire bevoegdheden wordt niet gelegd. Wel zij op de teleurstelling terzake van de EMU gewezen, nu de Commissie onderdelen van haar EMU-voorstellen hier herhaalt.

Nederlandse voorstellen Topconferentie

Ook de Nederlandse voorstellen die zijn gedaan ter voorbereiding van de Topconferentie te Parijs bevatten weinig materiaal op dit gebied. In afwachting van de Commissie-voorstellen op basis van de Raadsverklaring en impliciter in de veronderstelling dat deze verklaring ruim dient te worden geïnterpreteerd worden ideeën gelanceerd op het gebied van de investituur der Commissie, de wetgevende bevoegdheden van het Parlement en het ratificatierecht.

Men moet terugkeren tot de voorbereiding van het verdrag van april 1970 om een positie te bepalen. Wat dat verdrag van april 1970 betreft dient niet te worden vergeten dat het in feite is opgebouwd uit twee compromissen nl. één uit december 1969 en één uit februari 1970.

Van:

Datum: 19 juni 1973

Aan:

Onderwerp:

Het eerste compromis bewerkstelligde het onderscheid tussen verplichte en onverplichte uitgaven, terwijl in februari 1970 werd besloten tot invoeging in de tekst van het zg. stijgingspercentage.

Het zou een werkelijke vooruitgang betekenen indien het stijgingspercentage, om nog maar te zwijgen van het onderscheid verplicht-onverplicht, zou kunnen vervallen, wil men althans naar de verwerkelijking van een werkelijk budgetrecht blijven streven. Er moge op worden gewezen dat zowel na de Topconferentie te Den Haag in 1969 als bij de behandeling in de Staten-Generaal van het verdrag van april 1970 uitdrukkelijk is onderstreept dat de regering dit verdrag beschouwt als een eerste stap op de goede weg. Daarom juist is indertijd ook door Kamer en regering zo'n groot gewicht gehecht aan de hierboven volledig geciteerde raadsverklaring.

Tenslotte moet in dit verband het verwerpingsrecht worden gememoreerd. Nederland accepteert het recht van het Parlement de begroting te verwerpen via een extensieve interpretatie van lid 6 van art. 203 EEG. Het zou gewenst zijn indien ook daarover overeenstemming zou kunnen worden bereikt. *Dit is politiek gezien m.i. het belangrijkste.*

Conclusie:

De voorstellen van de Commissie zijn mager en duidelijk ingegeven door de politieke omstandigheden van het ogenblik. Een werkelijk budgetrecht wordt pas gerealiseerd indien een recht van verwerping en een recht van amendementen aanzien van alle begrotingsartikelen worden vastgelegd. Het is een zuiver politieke vraag in hoeverre Nederland zich sterk voor een dergelijke - zeer moeilijk en wellicht onmogelijk te realiseren - ontwikkeling moet maken. In elk geval lijkt het verstandig vooralsnog in de komende vergadering van de Kamercommissie een gematigd oordeel uit te spreken.

Hierbij dient ook nog te worden bedacht dat over deze voorstellen nog een overleg met andere departementen heeft kunnen plaatsvinden. Het team Financien zal zeker pleiterende zijn!

*in wesen fact
het hier om het
verwerpings
recht
zie*